

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-184/22-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Blanše Turić, članova vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Dječji vrtić S., V., zastupan po K. G., odvjetniku u Odvjetničkom društvu G., N., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/22-01/162, urbroj: 401-01/03-22-6 od 10. kolovoza 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, poništava se rješenje Dječjeg vrtića S. klasa: 601-02/22-01/02, urbroj: 2198/12-08-02/22-02 od 7. siječnja 2022., u točki 2. izreke se odobrava zainteresiranoj osobi J. O. pravo na pristup sljedećim informacijama (račun br. 12-12-181 S. O. d.o.o., narudžba broj: 3062 I., račun 129/posl/1/1 P.-R. d.o.o., račun-otpremnicama 3510/13F/2 I. P. d.o.o. i račun 2218/12; 2219/12; 2220/12; 2221/12; 1/13 i 35/13 Š. d.o.o.). U točki 3. izreke tog rješenja se djelomično odobrava J. O. pristup informacijama (račun – otpremnica 000015 i račun – otpremnica 10006 N. d.o.o., račun-otpremnicama broj: 241/3008 M.-H. d.o.o., račun broj: 369/201/1, 504/201/1, 1446/201/1 i 802/201/1 Š. d.o.o., račun broj: 18904/100/48 F. d.o.o. i ponuda broj: 525/2019 U. d.o.o.) na način da se na istima prekriju podaci o imenu i prezimenu fizičke osobe koja je fakturirala i izdala račune tj. koja je sastavila račun, tj. o imenu i prezimenu fizičke osobe blagajnika te se u tim dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbija. U točki 4. izreke osporenog rješenja se J. O. obavještava da je tražena informacija iz točke 6. zahtjeva za pristup informacijama tko su članovi Upravnog vijeća, tko ih je i kada imenovao javno dostupna, kao i tražena informacija iz točke 7. zahtjeva tko je i kada postavljen za v.d. ravnateljicu, nakon što je suspendirana ravnateljica J. R. te tko ju je, kada i na temelju koje odluke imenovao za v.d. ravnateljicu, na poveznicama poblize navedenima u toj točki izreke. U točki 5. izreke tog rješenja se odbacuje dio zahtjeva (točke 2. i 5.) u kojem J. O. traži informacije tko sve koristi vozilo kupljeno za vrtić i u

koju svrhu, te je li tko i od kada to vozilo koristi za potrebe dolaska na posao i je li u vrtiću postoji radno mjesto zamjenika ravnatelja i u kojem je općem aktu to mjesto navedeno. U točki 6. izreke osporenog rješenja se nalaže Dječjem vrtiću S. da postupi sukladno točkama 2. i 3. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja. U točki 7. osporenog rješenja se predmet vraća Dječjem vrtiću S. na ponovni postupak u dijelu zahtjeva u kojem se traži pristup informacijama – tko od zaposlenika (po imenu i prezimenu) vrtića prima naknadu za prijevoz na posao, od kada i u kojem iznosu od 2017. godine do dana podnošenja zahtjeva i je li nekom od zaposlenika vršena isplata na ruke, kada, koliko i kome (točke 3. i 4. zahtjeva) i pod točkom 8. zahtjeva podstavak "ostale usluge" dostavu svih plaćenih usluga od 2019. do 2021. godine specificirano.

2. Tužitelj je podnio tužbu u kojoj traži da se poništi tuženikovo rješenje i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženiku naloži da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u približe naznačenom iznosu.

3. Nastavno u tužbi tužitelj iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je tuženikova odluka u cijelosti nezakonita, a posebno ističe da je tuženik pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, kao i da je pogrešno primijenio materijalno pravo, što je dovelo i do donošenja nezakonitog rješenja.

4. Tužitelj u tužbi daje osvrt na pojedina činjenična i pravna pitanja, a prije svega ukazuje na već ranije ukazano da dio informacija čiju dostavu podnositeljica zahtjeva traži nema značaj informacije u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer se radi o stvaranju nove informacije u smislu članka 18. stavka 5. tog Zakona ili o neprikladnim pitanjima kojima se bez realnog uporišta neosnovano insinuirá da tužitelj posluje nezakonito. Tužitelj dodaje i da je tuženik dio zahtjeva pravilno odbacio obrazlažući da se radi o javno dostupnim informacijama u koje je podnositeljica zahtjeva mogla izvršiti uvid u svakom trenutku. Tužitelj dalje u tužbi ističe i razloge zbog kojih smatra da je tuženik pogrešno postupio u dijelu u kojem je poništio tužiteljevo rješenje, jer je pogrešno ocijenio da tražene informacije predstavljaju podatke kod kojih bi javni interes za pristup tim informacijama prevladao u odnosu na štetu po zaštićene interese, a osobito u odnosu na pristup informacijama o imenovanju pojedinih zaposlenika tužitelja i njihovih naknada, jer bi smatra tužitelj, podnositeljica zahtjeva takve informacije mogla koristiti kao sredstvo za pritisak za fizičke osobe, zaposlenike tužitelja, iz razloga koje nastavno u tužbi približe obrazlaže.

5. Tužitelj dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da je dio zahtjeva (točke 4. i 8.) "nepotpun ili nerazumljiv", a da ne postoji zakonska osnova da se od korisnika prava na pristup informacijama traži da u tom dijelu zahtjev upotpuni, zbog čega zaključuje da zbog prirode informacija koje se traže zahtjev ne ispunjava temeljne pretpostavke propisane odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, a koje su nužne da bi se o zahtjevu postupilo. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da je točka 7. osporenog rješenja ne samo nezakonita, već i protivna temeljnim ustavnim načelima, a osim toga se tuženik opisanim postupanjem implicira da je tužitelj djelovao nezakonito, jer se tužitelju nalaže da ponovi postupak i odobri pristup osobnim podacima njegovih zaposlenika.

6. Tužitelj dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da podnositeljica zahtjeva, kao i druge osobe s njome povezane svojim djelovanjem vrše politički pritisak na području Općine V. i da njihovo ponašanje u stvari ima značaj zlouporabe prava na

pristup informacijama, jer podnose gotovo identične zahtjeve, što nije u skladu s ciljem i svrhom Zakona o pravu na pristup informacijama.

7. Konačno, tužitelj dodaje i da je tuženika već izvijestio o navedenom postupanju konkretnih fizičkih osoba, a sve to u cilju da se zajedno s poblize navedenim pravnim osobama održi sastanak i razjasne okolnosti podnošenja navedenih podnesaka kojima se tijela javne vlasti bez zakonskog uporišta opterećuju i time se stvaraju poremećaji u njihovom radu.

8. Tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi tuženikovo rješenje od 10. kolovoza 2022. i predmet vrati na ponovni postupak, a traži i da mu se naknadi trošak upravnog spora u poblize naznačenom iznosu.

9. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja iz razloga već navedenih u obrazloženju tog rješenja. Nastavno tuženik navodi iscrpne razloge zbog kojih zaključuje da su tužbeni navodi neosnovani, a osporeno rješenje u cijelosti zakonito. Tuženik u odgovoru na tužbu daje osvrt na svaki od tužbenih navoda pojedinačno te poblize obrazlaže razloge zbog kojih je djelomično odobrio pristup traženim informacijama i poništio tužiteljevo rješenje, razloge zbog kojih je dio zahtjeva odbacio, a u odnosu na dio zahtjeva (točke 3., 4. i 8.) predmet vratio tužitelju na ponovni postupak. Dodaje i da ukoliko tuženik dio traženih informacija ne posjeduje, da je imao mogućnost postupiti u skladu s odredbom članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik posebno ističe da se točkom 7. izreke pobijanog rješenja kojom se predmet vraća tužitelju na ponovni postupak ne prejudicira ishod postupka i način rješavanja zahtjeva za pristup informacijama, već samo nalaže tužitelju da u navedenom dijelu o zahtjevu odluči sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama.

10. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev i pobijano rješenje potvrdi.

11. Zainteresirana osoba J. O. iz V. u odgovoru na tužbu iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je bilo osnove da joj se odobri pristup traženim informacijama u cijelosti. Dodaje i da politički interesi ne mogu biti od značaja za drugačije rješenje predmetne stvari. Predlaže da se tužba odbije i potvrdi osporeno rješenje.

12. U skladu s člankom 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS) odgovori tuženika i zainteresirane osobe na tužbu su dostavljeni tužitelju.

13. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

14. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporenog rješenja, a nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja koje su od značaja za donošenje zakonite odluke, sukladno članku 55. stavku 3. ZUS-a je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

15. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud je utvrdio da tuženik nije povrijedio zakon donošenjem osporenog rješenja na štetu tužitelja, a dao je valjano i iscrpno obrazloženje, tj. naveo je razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

16. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je zainteresirana osoba 19. prosinca 2021. tužitelju podnijela zahtjev za pristup informacijama, poblize već navedenih u obrazloženju ove presude.

17. Tužitelj je u povodu navedenog zahtjeva donio rješenje od 7. siječnja 2022., kojim je zahtjev odbio na temelju članka 23. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) uz obrazloženje da zahtjev ne sadrži sve elemente propisane člankom 18. stavkom 3. ZPPI-a. Dodaje i da je navedeni zahtjev naslovljen na Dječji vrtić S., V., Općina V. dana 23. prosinca 2021. ustupila tužitelju na rješavanje.

18. Tuženik dalje u obrazloženju pobijanog rješenja navodi koji je propisani sadržaj zahtjeva u smislu članka 18. stavka 3. ZPPI-a, a dalje u obrazloženju rješenja daje osvrt i na primjenu članka 20. i 21. ZPPI-a.

19. Tijekom provedenog žalbenog postupka tuženik je od tužitelja zatražio očitovanje i dostavu traženih informacija, koji je uz očitovanje klasa: 601-02/22-01/04, urbroj: 2196-12-08-02-12-02 od 17. ožujka 2022. dostavio očitovanje i dio traženih informacija. U odnosu na dio informacija tužitelj se očitovao da te informacije ne posjeduje, u odnosu na dio traženih informacija se očitovao da se postavljena pitanja ne mogu smatrati zahtjevom, a u odnosu na dio traženih informacija u očitovanju navodi da su te informacije javno objavljene i dostupne na web stranici tijela javne vlasti. U odnosu na točku 8. zahtjeva se tužitelj očitovao da je taj dio nejasan jer nije moguće utvrditi podatke koji se traže.

20. Tuženik je ocijenio da zahtjev od 19. prosinca 2021., koji je predmet postupka, predstavlja zahtjev za pristup informacijama, jer sadrži sve elemente propisane u odredbi članka 18. stavka 3. ZPPI-a, protivno zaključku tužitelja.

21. Dalje je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja, prethodno razmatrajući sadržaj zahtjeva, utvrdio da premda je postavljen u obliku pitanja, ima propisani sadržaj i može se jasno utvrditi koje informacije se u zahtjevu traže, a da se u bitnom traže gotove informacije koje tužitelj kao tijelo javne vlasti posjeduje u trenutku podnošenja zahtjeva.

22. U odnosu na dio informacija traženih u podnesenom zahtjevu tuženik je ocijenio da se radi o podacima o raspolaganju javnim sredstvima i da su sukladno članku 16. stavku 3. ZPPI-a ti podaci dostupni javnosti bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa (podaci o plaćenim računima za opremu – namještaj za interijer i eksterijer – dvorište od osnutka tužitelja do dana podnošenja zahtjeva, uz daljnju ocjenu da se u odnosu na te informacije ne primjenjuju zakonska ograničenja iz članka 15. ZPPI-a, zbog čega je tuženik pristup tim informacijama dopustio u cijelosti. S time u vezi tuženik dodaje da tražene informacije sadrže ime i prezime te potpis direktora pravne osobe koje je izdala račune te ime i prezime ravnateljice tijela javne vlasti, jer se podaci o imenu i prezimenu zaposlenika tijela javne vlasti ne štite prema već izraženim stajalištima u upravnosudskoj praksi, dok su podaci o osobi ovlaštenoj za zastupanje pravne osobe javno objavljeni u sudskom registru.

23. Također je tuženik u odnosu na podatke navedene u točki 3. izreke rješenja utvrdio da ne prevladava javni interes, već potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. ZPPI-a, jer bi u protivnom došlo do povrede osobnih podataka neovlaštenim korištenjem od strane treće osobe u svrhu koja nije sukladna sa svrhom s kojom su prikupljeni i zlouporabe osobnih podataka. Tuženik se u svezi takvog zaključka poziva na već ranije izražena stajališta tj. posebno obrazlaže zbog čega se ne radi o zaštićenim podacima, već podacima od javnog interesa.

24. Tuženik je u obrazloženju pobijanog rješenja tužitelju ukazao na primjenu članka 20. stavka 2. ZPPI-a tj. da će u slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva

tijelo javne vlasti bez odgode pozvati podnositelja zahtjeva da ga ispravi u roku od pet dana od dana zaprimanja poziva za ispravak. Tek ukoliko podnositelj zahtjeva ne ispravi zahtjev na odgovarajući način, a na temelju dostavljenog se ne može sa sigurnošću utvrditi o kojoj se traženoj informaciji radi, tijelo javne vlasti će odbaciti zahtjev rješenjem. Tuženik dodaje i da je tužitelj u slučaju neposjedovanja traženih informacija imao mogućnost postupiti sukladno odredbi članka 23. stavka 4. ZPPI-a.

25. Tuženik je u obrazloženju pobijanog rješenja također dao osvrt i na primjenu članka 25. stavka 5. točku 5. ZPPI-a, tumačeći da se u praksi institut tzv. zlouporabe prava na pristup informacijama treba koristiti samo u iznimnom slučaju, tj. kada je nedvojbeno dokazano da ponašanje korisnika zaista ometa rad i redovito funkcioniranje tijela javne vlasti, uvažavajući pri tome da se primjenom istog ograničava ustavno pravo građana.

26. K tome se dodaje, a vezano uz tužbene navode tužitelja koji se uglavnom odnose na točku 7. izreke tuženikovog rješenja, kojim je tužitelju predmet vraćen na ponovni postupak, da je u tom dijelu bilo zakonske osnove da se ponovno razmotri predmetni zahtjev za pristup informacijama, jer tuženik osnovano nije prihvatio argumentaciju tužitelja zbog koje je zahtjev odbio, a u nastavku postupka je naloženo tužitelju da o navedenom dijelu zahtjeva riješi sukladno odredbama ZPPI-a.

27. Slijedom iznesenog je, prema ocjeni ovog Suda, tuženik osnovano pozivom na članak 117. stavke 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) riješio kao u izreci pobijanog rješenja, a razloge na kojima je utemeljio odluku prihvaća i ovaj Sud u cijelosti, ocjenjujući da je danim obrazloženjem tuženik postupio u skladu s člankom 98. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku.

28. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenih navoda, ovaj Sud nalazi da je tuženik nakon pravilno provedenog postupka donio pravilno i zakonito rješenje uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

29. Tužbeni prigovori tužitelja nisu s uspjehom osporili zakonitost tuženikovog rješenja.

30. S obzirom na izneseno, Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja, zbog čega je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i potvrdio tuženikovo rješenje pravilnim.

31. Kako tužitelj nije uspio u upravnom sporu, to je na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a valjalo i njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 7. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan